

POKRWAWIĆ (4) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne*.

inf pokrwawić (1). ◇ *praet 3 sg m* pokrwawił (1). ◇ *praet 3 pl m pers* pokrwawili (1). ◇ *part praet act* pokrwawiwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Rozdrapać ciało do krwi, rozkrwawić [co]* (1) : Drudzy piśzą iż vmárle ciáło iego [Hektora] kazał [Achilles] około miáftá końmi włóczyć ná żáłość Troianom/ áż pánná Polixená pokrwáwiwszy łobie twarz łzłá do niego żáłościwa s swoim fraucymerem/ vprosiłá ie v niego/ y pochowálá s przyrodzonymi pocźciwie. *BielKron* 58.

2. *Pobrudzić, poplamić, zachlapać krwią [co]* (3) :

Zwrot: »pokrwawić krwią [czyjś]« (1): Pokrwáwili tedy [bracia] łzáty Iozephowe krwią kozłową/ á połłáli niektore bráty do oycá/ mowiąc: Otołmy náleźli łuknię krwáwą/ pátrż iefli iefł fyná twego? *BielKron* 16.

Przen (2) : Potym Alexánder ciągnął do morzá wielkiego Oceaná/ tám vchwycił zboycę morłkiego Dyomedefá/ łpytał go czemu przekažáłz łudzkiłm łtátkom ná morzu? Odpowiedzylá/ iac iedno żywności łzukam ná morzu/ áleś ty iuż włzytek łwiát krwią połał/ y iefzcze morze chcelz pokrwáwić *BielKron* 126.

Zwrot: »mieczem, [szablą] [co = krainę] pokrwawić« = *pozabijać wielu mieszkańców* (1): Krol też łágieło [...] Z nowu wielkich Polakow w Pomorze wyprawil/ Ktore poburzył ogniem/ y mieczem pokrwáwił. *StryjKron* 537; [Jednak krwawe zwycięstwo Krzyżakom zostawił, łż prawie wszystkie ziemię ich szablą pokrwawił. *StryjPoczqt* 224, 361].

Synonim: 2. *pojuszyc*.

Formacje współrdzenne cf KRWAWIĆ.

Cf **POKRWAWIONY**